

'Groninger schrijvers moeten niet bang zijn voor zelfkritiek'

Van onze kunstreductie

VEENDAM — "Overhaid ken 't ge-
broek van 't Grunnegers bevördern,
moar wie kennen 't nait verplicht stel-
len. Overhaid ken der wël veur zörgen,
dat 't Grunnegers zok handhoaven ken,
en meugelijk ook zok wieder ontwikke-
len ken. Dat stelt aisen, ook aan deigen-
men, die in 't Grunnegers schrieven.
Doarbie moaten wie nait baang wezen
veur zulfkritiek. Moar aal te voak lag
der op de Grunneger literatuur, of wat
zo nuimd wer, 't stempel van nostalgie,
van schoulmeesterriemelderij,
doar de goie olle tied in beschreven wer,
dou alles nog goud te overzain was.
Nait dat door op zok zulf wat op tegen
is. Moar as wie in dizze tied zain loaten
willen, dat de streektoal zien functie
het, mouten wie op vroagen, dei der le-
ven in dizze tied, een Grunneger
antwoord waien."

Deze woorden sprak gedeputeerde
Gerard Beukema afgelopen zaterdag-
avond in Veenlust in Veendam bij de
uitreiking van de literaire prijs 1983
van de stichting Het Grunneger Bouk,
die werd toegekend aan de uit
Winschoten afkomstige dichter Saul
van Messel.

Op deze avond onthulde gedeputeer-
de Beukema verder dat er de volgende
week een handleiding voor de spelling
van het Gronings zal verschijnen, die
is gemaakt door een werkgroep van de
provinciale culturele raad, het Ne-
dersaksisch Instituut van de Gronin-
ger Rijksuniversiteit en de streektaal-
functionaris van de provincie Gronin-
gen. Uit de woorden van Beukema
bleek verder dat deze spellingshand-
leiding gevolgd zal worden door een
woordenlijst van het Gronings.

In zijn toespraak constateerde gede-
puteerde Beukema dat het Gronings
nog wel in deze provincie leeft, gezien

het feit dat er zich "in een poep en een
scheet" ruim 500 mensen aanmeldden
als correspondent van de streektaal-
functionaris. Beukema noemde de
streektaal een element dat de mensen
in deze provincie verbindt. Over Saul
van Messel merkte hij op:

"Saul van Messel haar verlet om mit
de oafstand van de toal, zoals hai dei
ervoaren het, 't onmeugelijke kloar te
spelen: onder woorden brengen, van
datgene, dat nait onder woorden te
brengen is."

Beukema stelde vast, dat de poëzie
van Saul van Messel niet een omkij-
ken in weemoed is, maar dat het
perspectief biedt op een toekomst
waarin men hopelijk rekening houdt
met de waarschuwingen van het verle-
den.

Om gezondheidsredenen was Saul
van Messel niet in staat de prijs,
bestaande uiteen oorkonde en een be-
drag van duizend gulden, in ontvangst
te nemen. Dat gebeurde door Marga
Kool, voorzitter van de stichting Het
Drentse Boek. Deze las een brief voor
van Van Messel, die verklaarde "slim
wies met de pries" te zijn, niet alleen
omdat hij er een erkenning in zag van
zijn dichterschap, maar ook een erken-
ning van zijn Groninger poëzie.

De uitreiking van de prijs op deze ze-
vende dag van het Groninger Boek
werd muzikaal omlijst door Lianne
Abeln en Ede Staal, terwijl ook de
Grunneger Daansers optraden. De

avond werd afgesloten met het eerste
Groninger Boekenbal.